

Г-нъ Сотенвилъ.

Г-жо, молята да ма простишъ . . .

Г. Данденъ.

Г-жо да ма простишъ . . .

Г-нъ Сотенвилъ.

За безумието що направихъ . . .

Г. Данденъ.

За безумието що направихъ. (на страна) да са ужени за тебе.

Г-нъ Сотенвилъ.

И ти обричамъ, че ще са обнасямъ въ бѫдеще по-добро.

Г. Данденъ.

И ти обричамъ, че ще са обнасямъ въ бѫдеще по-добре.

Г-нъ Сотенвилъ

Внимавай сега добре, щото тъзи да ти бѫде последната лоша постъпка.

Г-жа Сотенвилъ.

Въ името Божие ти казвамъ ! че, ако постъпишъ изъ ново, то ще зная да та науча какво уважение да отдавашъ на жена си и на които са я родили,

Г-нъ Сотенвилъ.

Ето, че съмна ; сбогомъ (на Г. Дандена) Иди въ къщи и гледай да бѫдешъ по уменъ (на